DE NIEUWE VRIJMAKING - nr. 6
Blad voor theologie en kerkgeschiedenis

Uitgave : Nieuwe Vrijgemaakte Kerk (NVK, Nederduits gereformeerd)

15 juli 2026
jaargang 1

Ontmoeting met God - 2

Verder met mijn droom, mijn ontmoeting met God.
Mijn oom had dus gesproken : ‘Wat betekent het om dieper in de wereld te gaan, dieper in de aarde ?’
‘Eclectisch zijn’, oftewel het beste kiezen uit verschillende stijlen. God is veelkleurig, mensen. God is overal, niet alleen maar in uw lokale kerkje of schooltje.
Durven wij dat aan, om vreemder te denken, vreemder te zijn, vreemder te leven ?
Kunnen wij het normale overstijgen, of moet alles alleen op onze wijze ?
De nieuwe bijbel blijft er op hameren hoe gevaarlijk al die menselijke tradities en overleveringen kunnen zijn.
Daarom is een nieuwe vrijmaking ook wel nodig, zodat God bruggen kan maken waar mensen ze hebben weggehaald, zodat God muren kan doorbreken die er niet behoorden te zijn.
De hemelse zee zal komen, mensen, gewoon in de stad, gewoon door alles heen.
Mijn oom sprak in de droom : ‘Er zijn hoge en lagere vormen.’
Ik keek naar mijn oom. Hij was als een Israeliet, als een hemelse getuige.
Israel was vroeger trouwens ook altijd het thema als ik bij mijn oom en tante was, voordat alles misging. We hadden het altijd over Israel, en gingen ook naar speciale Israel dagen.
Dit was mijn hogere oom.

God is grotere liefde, hogere liefde dan de knullige en vaak valse liefde van de mensen.
Ik zag dat alles vertraagt en verdiept werd in de golven, en toen ging ineens alles sneller, zoals in het lied van ‘Hallo Aarde’. Ineens was de stad nieuw. Er is een diepere stad. We moeten dieper. Er is een hogere stad. Daar loopt alles over in de golven van de zee. Daar is de hemelse wildernis, als de gele bloem die van hemel tot hemel gaat in de nieuwe bijbel. Deze bloem heeft ook zoveel bijgeschriften gebracht, en verder onderwijs.

Het geheim van dit leven, mensen, is liefde. Buiten de liefde om is er geen leven te vinden, en van die liefde is er gewoon te weinig hier op aarde. In de negentiger jaren voordat alles mis ging in mijn eigen leven, of liever gezegd tussen twee trauma’s in, was er het lied : ‘Waar is de liefde ?’ gezongen door langharige jongens, die ook over moeder aarde zongen. Daarom droegen jongens lang haar, maar ze werden in de pan gehakt. Oh, wat haat de oude orde lang haar. Oh, wat haat de oude orde opkomende jongelingen die de liefde weer prediken. En dat terwijl de oude orde zelf ook lang haar had tijdens de hippie tijd. Ze moeten weer terugkeren naar hun eerste liefde. Ze zijn Romeins geworden, en hebben hun Germaanse wortels verloochend, hun Israelitische wortels. Ze hebben de natuur verloochend. Ze lopen overal met hun Jezus schilderijen, met Jezussen met lang

haar, en hun gekruisigde Jezussen, maar als vandaag de dag een jongeling lang haar heeft dan wordt hij door hen bespot, ja, ook door de Jezus-volgelingen, juist door de Jezus-volgelingen. Zij volgen een Romeinse Jezus, ook al hebben ze hun Israelitische Jezus-schilderijen, dan kan dat allemaal wel. Jezus mag dat allemaal, die mag alles, maar als een jongeling Jezus volgt, dan mag dat niet. Dat is de schizofrenie ervan. Ze zijn innerlijk verdeeld. Ze hebben een gespleten persoonlijkheid. Waarom zeg ik dit ? Omdat ze massaal op langharige jongeren die ontmoetingen met de liefde hebben en met God hun smerige etiketten drukken van schizofrenie en psychoses. Vele jongeren met charismatische gaven, hoogbegaafde kinderen, kregen het stempel schizofrenie. Wie probeer je dan voor de gek te houden ? Het is allemaal voor de markt. De seculiere industrie is zwaar goddeloos, wil niks van de nieuwe golven des Heeren weten, en ook niet van de oude golven des Heeren. Geloofservaringen en profetie worden niet geaccepteerd, en deze kinderen worden zwaar vervolgd door de industrie, en velen kunnen het niet meer navertellen. Een grote schande is het.

Wat hebben jullie met je kinderen gedaan ? Nu zijn die kinderen er niet meer. Ik ween over de profetische, hoogbegaafde kinderen die zo zwaar zijn getreiterd door dit soort dingen dat ze niet meer leven, een einde aan hun leven hebben gemaakt. Ik ween over ze. Hemelse bloemen worden meedogenloos gekapt op deze aarde, zelfs in de zogenaamde kerk, juist in de zogenaamde kerk. Kinderen worden verminkt door dit soort etiketten, zwaar verminkt. De seculiere industrie wil ze namelijk aan de medicijnen hebben. Het is hun marktdrift. Ze zoeken naar nieuwe patienten, en maken nieuwe patienten, allemaal voor geld, en de kerken trappen erin. Die hebben samenwerkingsverbanden met hen. Ze hebben een verbond met de duivel gesloten, en ik heb het dan over de vaak lichtere en vrijere kerken die seculier zijn geworden, markt drijven met het evangelie. het is een grote schande, en dit wordt aangekaard in de nieuwe vrijmaking. Wij moeten eclectisch zijn en onze hand uitreiken, ook naar andere geestelijke stromingen en kerkverbanden buiten die van onszelf. Wat dat aangaat is de Nederduits gereformeerde kerk altijd eclectisch geweest, als een verzamelterm van verschillende kerkgenootschappen en geestelijke stromingen. Daar hoort ook de gnostiek bij. New age moeten we echter niet hebben. Dat is gevaarlijk.

Ik was in de trein naar een natuurstad in de buurt. Er stapte halverwege een jongeling in met lang haar, en een hemels gevoel gleed over me heen. Ik was dankbaar dat hij dat durfde te doen. Het zijn langharige jongelingen, oftewel afgestemde, liefelijke, tedere jongelingen, in contact met de hemel, in plaats van protserige, gespierde mannen die de hele wereld om zeep hebben gebracht. Vrouwen en kinderen worden nog steeds aan de lopende band verkracht en voor het leven verminkt, en als een jongeling met lang haar komt om de boodschap van liefde te prediken dan mag dat niet. Ouders, wat hebt gij met uw kinderen gedaan ? Hemelse bloemen werden afgekapt, om te sterven in vaasjes. Het is een grote gruwel in dit land, die haat naar langharigen. Dat doen de families. Profeten worden in de familie niet erkend. Buiten de families zijn de mensen vaak dankbaar als ze het Woord des Heeren mogen ontvangen en als er een lieflijke jongeling met lange haren is gekomen met een boodschap van hoop. Zo gaat dat vaak. Je bent niets dan een product en wegwerp artikel in die families. Vaak zijn dat kerkelijke families. Lichte, vrije, frivole, wereldsgezinde kerkfamilies, die Getsemané niet kennen en niet willen kennen. Ik ben daar als predikant, profeet, exorcist en demonoloog verbolgen over. Vergeet mij verder. Het is de woede des Heeren. Wij moeten allemaal op dit pad van Jeremia gaan. Laten we het juk der vreemdelingen aanvaarden. Zij prediken Getsemané. Zij prediken de komende zondvloed. Zij prediken het openbreken van de hemelse zeeën, want mensen, dit kan zo niet langer. De zonde is tot een hoogtepunt gekomen. De leugen en de misdaad regeert, en de kerk slaapt.

Daarom : Welkom in de nieuwe vrijmaking. Welkom aan boord. Laten we dankbaar zijn dat de Heere ons dit schip heeft gegeven en ons niet in de woeste golven heeft laten vergaan. We zijn er nog niet. De eerste stap is gezet. Uw heeft uw adelaarsvleugelen ontvangen. Nu moeten ze nog ontwikkeld en geoefend worden. U bent nog maar pas uit het ei gekomen. Of misschien zit u nog in het ei. Welkom in uw nieuwe leven, als nieuwe vrijgemaakte. Streef naar deze wedergeboorte. Deze geboorte vindt alleen plaats in de vreze des Heeren en het ontdekt worden aan de dieptes van Getsemané. Een stem roept. Wie luistert ?

Geschiedenis van de vrijmaking

Niemand heeft ooit het eten van een lijk overleefd.
Maar nephilim zombie power is een realiteit.
Het wordt verkocht, aan de lopende band.
Jezus zei tegen Sardes : ‘Gij hebt de naam dat gij leeft, maar gij zijt dood.’

In de vrijmaking had Klaas Schilder het over dat er niet alleen landverraders zijn zoals in de tweede wereldoorlog, maar ook kerkverraders. Zijn neef H.J. Schilder had er ook mee te maken. Hij had ook met Grosheide te maken van het KNARG-bewind (Kuyper-Nauta-Aalders-Ridderbos-Grosheide). Ook C. Vonk, bekend van de Voorzeide Leer, die zich bij de vrijmaking aansloot, kreeg ermee te maken.

Het ging gewoon zo : Wie moeite had met de leeruitspraken van 1942 werd door de synodocratische deputaten onderzocht. H.J. Schilder schreef erover. Voorzitter Grosheide, een exegetisch nieuwtestamenticus en synodocratisch deputaat en verhoorder wilde niks weten van blocnotes. Er mocht niks opgeschreven worden. Het moest vertrouwelijk blijven. (De Reformator 17/8/1945) H.J. Schilder wilde namelijk dingen opschrijven, maar Grosheide stond dat niet toe. Er mochten geen verslagen gemaakt worden. Men mocht elkaar niet op woorden vastpinnen. ‘Weg met dat blocnote. Er wordt hier niet geschreven.’ H.J. Schilder was het daar niet mee eens, want dan zouden dingen van elkaar losgemaakt kunnen worden, en de context en nuance kunnen wegvallen. Deformatie stond op de loer, volgens H.J. Schilder, als dingen niet helder en duidelijk zouden blijven.

Doorgaande deformatie stond op de loer. Grosheide ontnam H.J. Schilder toen het woord hierover. H.J. Schilder was het er niet mee eens. Dingen moesten controleerbaar blijven. Hij sprak over een autoritair voorzittersverbod, een autoritaire wilsbeschikking van deputaten. Alles moest achter gesloten deuren blijven. Toen C. Vonk van Schiedam ook later een samenspreking met deputaten had en voor kandidaat Schilder opkwam en het had over manipulatie, toen stelde Grosheide heftig dat hij dat helemaal niet had mogen weten. Volgens Grosheide had kandidaat Schilder het vertrouwelijke karakter van de samenspreking geschonden.

H.J. Schilder noemde dat verdachtmaking. Hij stelde dat hij van zijn kant niet gebonden was aan enige vertrouwelijkheid van de samenspreking. Hij stelde dat Grosheide, de voorzitter, deze vertrouwelijkheid als een gebod aan hem wilde opleggen, maar dat hij in geen deel erkende dat Grosheide dartoe recht had om hem aan zo’n gebod te binden buiten zijn eigen toestemming om.

H.J. Schilder stelde dat ze hem niet lieten uitspreken en hem de mond snoerden. Zij legden hem alleen maar een gebod op, en ontnamen hem toen het woord. Dat was op 15 maart 1944. H.J. Schilder stelde dat hij niets te maken wilde hebben met zulke allure van machtsvertoon alsof het een rechtbank zou wezen. Het herinnerde aan sinistere verhoren door Duitse bezettingsinstanties. Hij verwierp elke beschuldiging alsof hij geen recht zou hebben gehad iets bekend te maken.

Klaas Schilder stelde dat de vrijmaking de enige weg was om de kerk zich aan haar afspraken te laten houden, daarbij artikel 31 als grondslag te hebben van de Dordtse kerkordening : ‘De besluiten van een meerdere kerkelijke vergadering houden wij voor vast en bondig tenzij het strijdt met het Woord van God.’ Nu, de nieuwe vrijmaking heeft al helemaal niks met meerderheden te maken, maar met de leiding des Heeren, oftewel Calvijn’s leer van afgestemdheid. Het Woord van God kan heel verschillend uitgelegd worden, dus vandaar dat de leiding des Heeren zo belangrijk is. Wie beslist of iets strijdt met het Woord van God ? Alleen God. Vandaar dat we naar Pniël moeten gaan. De waarheid wordt alleen geboren als vrucht van de vreze des Heeren, en niet anders. Volgens de leer van Calvijn is dat een groeiende vreze des Heeren, tot de eeuwige vreze des Heeren. De verboden vrucht werd door de kerkvaderen van de Nederduits gereformeerde kerk beschreven als zijnde een gebrek aan vreze des Heeren. Wij moeten geen gespierden zijn, geen volgelingen van Lazar, maar afgestemden, nieuwe vrijgemaakten. Dat houdt in dat we persoonlijk alle protserigheid van de geest van Septus in ons leven dienen te verslaan. Als er enige wederkeer dient te zijn, dan is dat tot Pniël.